

УДК 342.9

Н.В. Лесько,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-наукового інституту права та психології
Національного університету «Львівська політехніка»,

У.М. Парпан,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-наукового інституту права та психології
Національного університету «Львівська політехніка»,

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ: ПОНЯТТЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН

Анотація. В статті досліджується поняття та сучасний стан формування гендерної політики в Україні. Проаналізовано міжнародно-правові норми щодо подолання гендерної дискримінації. Аналізуються основні постулати формування «гендерної теорії», а також поняття «гендер».

Ключові слова: гендерна політика, політика в інтересах рівності жінок та чоловіків, гендерна рівність, домашнє насильство, гендерна дискримінація.

Постановка проблеми. Проблема розбудови правової держави, однією з ознак якої є подолання непропорційної представленості соціальних і культурних ролей обох статей у різних сферах життя нині є актуальною для України. Інтеграція Української держави у світове співтовариство вимагає переосмислення місця і ролі жінок та чоловіків у суспільстві, їх рівноправної участі у всіх сферах життєдіяльності, і, зокрема, в політиці і державотворенні. Однак сучасний стан соціальних відносин у суспільстві, зміст і суть певних стереотипів, поширених серед населення, офіційна політика держави дають підстави вважати, що у цій сфері існує ще багато проблем.

Саме тому **метою цієї статті** є з'ясування поняття та сучасного стану гендерної політики в Україні.

Аналіз досліджень даної проблеми. Ставлення людей, суспільства до гендерної проблематики, тлумачення самих понять «гендер», «гендерна політика» і «гендерна рівність» розглядали й аналізували у своїх працях такі, зокрема, дослідники, як Н. Лавріненко, К. Левченко, Т. Мельник та ін. Про гендерну рівність в Україні в останні роки писали О. Романюк, О. Кириленко, К. Корсак, О. Кисельова.

Виклад основного матеріалу. У 1979 р. ООН схвалила Конвенцію «Про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок» [7]. Україна ратифікувала цей документ 19 грудня 1980 року і тим самим взяла на себе низку зобов'язань, зокрема: а) включити принцип рівності жінок і чоловіків у національну конституцію

або інше відповідне законодавство та забезпечити за допомогою закону чи інших відповідних засобів практичне впровадження цього принципу; б) приймати відповідні законодавчі та інші заходи, включаючи санкції, там, де це необхідно, для заборони будь-якої дискримінації щодо жінок; в) встановити юридичний захист прав жінок на рівній основі з чоловіками і забезпечити за допомогою компетентних національних судів та інших державних органів ефективний захист жінок проти будь-яких проявів дискримінації [15].

Окрім того, Україна підписала низку міжнародних документів і взяла на себе зобов'язання щодо подолання гендерної дискримінації, зокрема: Статут Організації Об'єднаних Націй 1945 р. [21]; Загальна декларація прав людини 1948 р. [4]; Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми та з експлуатацією проституції третіми особами 1949 р. [8]; Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. [9]; Міжнародний пакт про громадянські та політичні права 1966 р. [14]; Декларація про ліквідацію дискримінації у відношенні жінок 1967 р. [3]; Конвенція про ліквідацію усіх форм дискримінації по відношенню до жінок 1979 р. [6]; Пекінська декларація 1995 р. [16] та інші.

Прийнятий у 2005 р. Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» дав поштовх розвитку законодавства у сфері забезпечення гендерної рівності, проте організаційно-правові засади забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в Україні потребують удосконалення [20].

Проте, закони України не визначають форми гендерної дискримінації, процедури оскарження дискримінації

за ознакою статі та переслідування сексуальних домагань, не встановлюють цивільну та адміністративну відповідальність у разі вчинення дискримінації (кримінальна ж відповідальність хоч і встановлена, але також не застосовується). Тому в Україні й досі відсутня ефективна система захисту осіб, які зазнали дискримінації за ознакою статі. Існуючі механізми захисту не дозволяють жертвам дискримінації ефективно захищати себе й швидко відновлювати свої порушені права. З огляду на це, побудова ефективної системи протидії дискримінації за ознакою статі й досі залишається актуальним питанням [19, с. 279].

У червні 2017 року в Україні запроваджено посаду Урядового уповноваженого з питань гендерної політики, затверджено Положення про Урядового уповноваженого [18].

Зауважимо, що закон України від 06.12.2017 р. № 2227-VIII «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» викликав жваве обговорення та переважно критичні відгуки у національній кримінально-правовій науковій спільноті. Базовою дефініцією, навколо якої конструювалися аналізовані законодавчі зміни, є «гендерне насильство».

Зауважимо, що механізми, які закладені Конвенцією Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами, мають у своїй основі гендерний підхід до розуміння та вирішення розглядуваних проблем [22, с. 4-7].

К.Б. Левченко підкреслює, що «гендерна політика» не є синонімом

терміна «політика в інтересах рівності жінок та чоловіків». Зміст «гендерної політики» може бути різним залежно від ідеологічних та політичних цілей, які переслідують свідомо чи несвідомо суб'єкти цієї політики. Використовувати сьогодні в політичному дискурсі термін «гендерна політика» як пріоритет демократичних перетворень не є коректним без чіткого визначення його змісту. Говорячи про «гендерну політику», потрібно робити пояснення щодо її ідеологічних орієнтирів та змісту. Лише тоді, коли вона спрямована на ліквідацію дискримінації за ознакою статі в суспільстві, її можна вважати орієнтиром для демократичного розвитку «політикою в інтересах рівності» [11, с. 140].

Гендерну політику слід визначати як комплексну, цілеспрямовану діяльність держави, міжнародних та недержавних організацій, яка здійснюється ними безпосередньо та опосередковано на національному та регіональному рівнях і спрямована на інтегрування гендерного підходу в усі сфери політики як засобу ліквідації всіх форм дискримінації за ознакою статі та досягнення рівного розподілу економічних, соціальних і політичних ресурсів між жінками чоловіками [12, с. 102-103].

У контексті нашого дослідження розглянемо правові основи подолання гендерної дискримінації в Європейському Союзі. У політиці забезпечення гендерної рівності Європейська комісія, як вищий орган виконавчої влади Європейського Союзу застосовує так званий подвійний підхід [24]: втілює політику гендерної пріоритетизації та ініціює спеціальні заходи.

«Гендерна пріоритетизація» (або гендерний мейнстрімінг), записана в Пекінській платформі дій і затверджена офіційно на IV Всесвітній

конференції зі становища жінок у Пекіні 1995 року — це визнана на глобальному рівні стратегія втілення політики гендерної рівності. Гендерна пріоритетизація передбачає реорганізацію, вдосконалення, формування й оцінку політичних процесів у такий спосіб, щоб учасники й учасниці процесу ухвалення політичних рішень використовували гендерний підхід в усіх галузях політики і на всіх етапах. Найважливіші відмінності між чоловіками й жінками враховуються для визначення негативних наслідків, а не підтримки нерівностей чи ієрархій, які склалися в суспільстві.

Гендерна пріоритетизація застосовується, наприклад, у бюджетних процесах, так званому гендерному формуванні бюджету; тобто це гендерна оцінка бюджетів, використання гендерного підходу на всіх рівнях бюджетного процесу та реструктуризація доходів і видатків з метою сприяти гендерній рівності. Крім того, серед політичних програм ЄС із забезпечення гендерної пріоритетизації наука і дослідження відіграють важливу роль [13, с. 100].

Спеціальні заходи в гендерній політиці на рівні ЄС — це законодавство, інформаційно-просвітницькі кампанії, фінансові програми. Мета цих заходів — вирішити конкретні проблеми, такі як різниця в оплаті праці, брак представництва жінок, наприклад, у певних сферах зайнятості тощо. У Стратегії забезпечення рівності між жінками та чоловіками (2010—2015) зазначено: «Жінок недостатньо представлено в процесі ухвалення рішень в парламентах і національних урядах». Тому Європейська комісія пропонує цільові ініціативи для покращення ситуації, пропагує більшу участь жінок у виборах до ЄП тощо. Щороку ЄК звітує про і вико-

нання цілей забезпечення рівності між чоловіками і жінками у ЄС (відповідно до низки індикаторів, серед яких і рівень залучення жінок до ухвалення рішень) [13, с. 101].

Зауважимо, що поняття «гендер» стало символом революційних зрушень в осмисленні людини і суспільства. До 1970-х рр. це був суто філологічний термін на позначення граматичного роду, а соціогуманітарні та природничі дисципліни, що вивчають людину, цілком задовольняли поняття «статі», бо саме анатомічну стать трактували як визначальний чинник соціальної поведінки людей. Така позиція називалася біологічним детермінізмом.

Зрештою виникає нове змістове наповнення для узвичаєного терміна: психологи, що працювали з так званими «розладами статевої ідентичності», запропонували уживати слово «гендер» на позначення соціального виміру статі. Виникнення нового терміна мало революційне значення, особливо в контексті потужного феміністичного руху в США та Європі, бо саме він дозволяв поставити під сумнів історичну та культурну незмінність становища жінок, проблематизувати «природне призначення» осіб різної статі. Отже, на противагу біологічному детермінізму (біологічній есенціальності) прийшла гендерна теорія [17].

Від часу своєї появи гендерна теорія розвивалася у двох основних методологічних площинах. Першою сформувалася та, яку називають біологічним фундаменталізмом, бо вона вважає незмінну стать основою для конструйованого гендеру.

З розвитком теорії та усвідомленням її методологічних суперечностей у дослідницькій спільноті поступово відбувається перехід до розуміння не лише гендеру, але також сексуальності,

статі й тілесності як суто конструйованих, відкидаючи будь-які есенціалістичні уявлення. Таке розуміння угрунтоване в концепції соціального конструювання (вважається, що її у 1960-х рр. започаткували американські соціологи Пітер Бергер і Томас Лукман). Ця теорія дає змогу розглядати гендер у другій площині — уже як спосіб «роблення» статі через повсякденні практики статево позначеного тіла [22, с. 8].

Заснована на двох наукових традиціях — фукіянській теорії влади та теорії мовленневих актів Джона Остіна — революційна робота американської філософині та феміністки Джудіт Батлер «Гендерний клопіт — фемінізм та підриг тожсамості» (1990) [1] висуває у центр гендерного дискурсу тезу, що те, що ми вважаємо нормальною гендерною поведінкою чоловіків та жінок, насправді є політично обумовленим конструктом, який формується суспільством завдяки повторюваним практикам, перш за все, мовленневої нормалізації. Суспільство, своїм постійно повторюваним означенням, називаючи нас хлопчиком чи дівчинкою і очікуючи, що ми, реагуючи на це, будемо поводитися певним чином, створює для нас гендерні ролі, нав'язуючи нам свою владу [22, с. 9].

У «Словнику американського спадку англійської мови» зазначено: «Традиційно гендер уживається насамперед на означення граматичних категорій чоловічого, жіночого й середнього роду, однак в останні роки це слово усталилося у своєму використанні на означення категорій статі. Таке вживання підтверджується працями багатьох антропологів, які вважають стать категорією біологічною, а терміном гендер означають соціальні чи культурні категорії.

Відповідно до цього правила, слід говорити: ефективність лікування, виявляється, залежить від статі (не гендеру) пацієнта, але у селянських суспільствах гендерні (а не статеві) ролі окреслені чіткіше. Це розрізнення є впринципі корисним, але аж ніяк не широкого дотримуваним і у вживанні на всіх рівнях трапляється значна варіативність» [2, с. 231]

На Всесвітній конференції з проблем народонаселення в Каїрі у 1994 році та на Всесвітній жіночій конференції в Пекіні у 1995 році феміністки проштовхнули гендер на заміну слова стать, щоб статева відмінність між чоловіком і жінкою стала питанням довільного суб'єктивного вибору. За допомогою резолюцій ООН та ЄС це поняття стало політичною стратегією в окремих державах. Кожен має мати змогу вибирати, ким він є — чоловіком чи жінкою, та визначати свою ідентичність як гомо-, лесбі-, бі-, транс- [10, с. 44].

Жінка-філософ Джудіт Батлер, очільний ідеолог гендерної революції наголошує на тому, що «біологічна стать» є ідеальним конструктом, який із часом примусово матеріалізується. Це не простий факт або статичний стан тіла, а процес, у якому регулятивні норми матеріалізують «біологічну стать» і досягають цієї матеріалізації вимушеним постійним повторюванням тих норм» [25].

Слід відзначити, що в ООН та Євросоюзі християнські громадські організації на рівні експертів чинять відчутний опір гендерним стратегіям. У численних східноєвропейських країнах в 2016 р. відбулися референдуми, які змусили запровадити в Конституцію визначення подружжя як союзу чоловіка і жінки. Таке визначення є в Конституціях 13-ти європейських націй (Білорусі, Болгарії,

Латвії, Литви, Македонії, Молдови, Польщі, Сербії, Словаччини, Угорщини, України, Хорватії та Чорногорії). Натомість в Україні борються за те, щоби зберегти в Конституції визначення подружжя як союзу чоловіка і жінки [10, с. 60].

Нове дослідження під назвою «Сексуальність і гендер» (Sexuality and Gender) за авторством Лоренса Маєра та Пола МакГ'ю, провідних психіатрів зі США, розбиває вшент ідеологічний постулат гендерного руху. Науковці доводять, зокрема: «сексуальна орієнтація» та «гендерна ідентичність» не є біологічно фіксованими. Гомосексуальні й транссексуальні схильності у дітей та підлітків часто зникають у дорослому віці [27].

Габрієлла Кубі у своєму дослідженні «Гендер: виклики та загрози» слушно ставить наступні питання. Чи є така людина, яка хотіла б, аби її зачали у пробірці і виховували двоє чоловіків або двоє жінок? Чи є така дитина, яка не буде соромитися, коли двоє чоловіків або двоє жінок назвуться на батьківських зборах її батьками, і чи не будуть з неї через це глузувати однокласники? Скільки відсотків населення повинні стати гомосексуалістами, щоб таке ставлення змінилося? Третина? Половина? Більшість? Очевидно, що майбутнім наступного покоління доведеться пожертвувати задля інтересів гомосексуальної меншини, яка становить два відсотки від загальної кількості населення. Гендер — це суспільно, соціально і культурно зумовлені статеві ролі жінок і чоловіків. Вони на відміну від біологічної статі — набуті і тому також можуть змінюватися [10, с. 66].

У 2006 р. в Нью-Йорку викладач, який працював упродовж восьми років у Batavia High School виявив, що має неправильну стать. Він зробив

операцію та з'явився у школі в жіночому одязі. Батькам повідомили, що за два тижні до старого вчителя нової вчительки треба звертатися «місіс», звертання «містер» буде розцінене як недопустима дискримінація. Деякі батьки захотіли, щоб їхніх дітей-підлітків перевели навчатися в інший клас, проте їхнє прохання не задовольнили [26]. У той же час школа на своєму сайті оголосила, що розлад гендерної ідентичності (Gender Identity Disorder, GID) — це захворювання, а закон про права людини штату Нью-Йорк та кодекс поведінки школи забороняють дискримінацію у зв'язку із захворюваннями. А отже, вимога переведення в інший клас розцінюється як дискримінація [10, с. 42].

«Сексуальне визволення» веде до свободи, якій чужа відповідальність за молодь та майбутнє. Ознаки культурного занепаду більш ніж очевидні, однак сексуальна революція долає нові й нові кордони. Статеву відмінність чоловіка й жінки називають соціальним конструктом, а саме — винаходом «гетеросексуального патріархату». Так начебто через це не лише меншість зазнає пригнічення та дискримінації, а й несправедливо обмежується свобода людини загалом. Наче існує так звана «вимушена гетеросексуальність», яку треба здолати, причому людина самостійно могла б визначити свою «соціальну стать» незалежно від «біологічної статі». Боротьба йде під прапором штучного поняття — гендер.

Гендерний мейнстримінг — це нова, глобальна «ідеологія зла» [5], що її просувають владні еліти світу цього. Це — політична програма з ліквідації статевої ідентичності чоловіка і жінки. Це програма руйнування сім'ї. Це програма руйнування християнства. Сутнісною ознакою нової Гендерної

людини є можливість «вільно» визначити і виявляти свою статеву ідентичність та свою сексуальну поведінку у відриві від будь-яких моральних норм від самого дитинства [10, с. 55].

Під тиском Європейського Союзу «гендерний мейнстримінг» став «провідним принципом» та «наскрізним завданням» політики. Звичне слово «стать» для розрізнення статевої належності чоловіка і жінки витіснене в ООН та в ЄС поняттям «гендер». Цей термін припускає, що кожна сексуальна орієнтація — гетеросексуальна, гомосексуальна, лесбійська, бісексуальна і транссексуальна — рівноправна і що суспільство має сприйняти її. Метою є подолання «вимушеної гетеросексуальності» та створення нового типу людини, яка наділена свободою обирати і втілювати в життя свою сексуальну ідентичність незалежно від біологічної статі. Той, хто опирається «гендерному мейнстримінгу», дискримінує інших, і, згідно з новим антидискримінаційним законодавством, до такої особи можуть бути застосовані штрафні санкції [10, с. 124].

Висновки. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами визначає гендер як соціально закріплені ролі, поведінку, діяльність і характерні ознаки, які певне суспільство вважає належними жінкам і чоловікам. В українському законодавстві вже введені поняття «гендерної ідентичності» та «сексуальної орієнтації». Саме тому в законодавстві необхідно визначити поняття «гендер» для того, аби встановити рівні права для всіх і дійти до термінологічної узгодженості, що ми маємо розуміти під цим визначенням. Пропонуємо використовувати поняття «державна політика в інтересах рів-

ності статей» як напрям внутрішньої правової політики держави, що формує основні завдання, принципи забезпечення рівності статей, та виражається в нормах закону, практиці їхнього застосування. Важливим напрямом розвитку державної політики в інтересах рівності статей є стимулювати дослідження проблем державної політики в навчальних закладах гуманітарного профілю та сприяти дослідженню ефективності законодавства у вищезазначеній сфері, а також практики його застосування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Батлер Джон Гендерний клопіт — фемінізм та підрив тожсамості. URL: <https://docplayer.net/85083725-Dzhudit-batler-genderniy-klopit-feminizm-ta-pidriv-tozhsamosti.html>
2. Гендерний підхід: історія, культура, суспільство. під редакцією Ліліани Гентош, Оксани Кісь. Львів: ВНТЛ-Класика. 250 с.
3. Декларація про ліквідацію дискримінації у відношенні жінок 1967 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_386.
4. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_015
5. Іван Павло II. *Пам'ять та ідентичність*, глава 2.
6. Конвенція ООН «Про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок» 1979 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207
7. Конвенція ООН «Про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок» 1979 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207
8. Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми та з експлуатацією проституції третіми особами 1949 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_162
9. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004
10. Кубі Габрієла Гендер: виклики та загрози. Тернопіль: Мандрівець, 2017. 136 с.
11. Левченко К.Б. Гендерне тяжіння. Харків: Фоліо, 2019. 188 с.
12. Левченко К.Б. Управління процесами формування гендерної політики в Україні (організаційно-правові аспекти) : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2003. 420 с.
13. Марценюк Т. Гендерна рівність і недискримінація: посібник для експертів і експерток аналітичних центрів. Київ, 2014. 65 с.
14. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права 1966 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043
15. О ратификации Конвенции о ликвидации всех форм дискриминации относительно женщин ПВС УССР: Указ Президиума Верховного Совета от 24.12.1980 № 1369-X. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/UP801369.html
16. Пекінська декларація 1995 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_507
17. Плахотнік О. Неймовірно пригоди гендерної теорії в Україні. URL: <https://krytyka.com.ua/articles/neymovirni-pryhody-gendernoyi-teoriyi-v-ukrayini>.
18. Положення про Урядового уповноваженого з питань гендерної політики від 07.06.2017 . URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/pras/250049925>
19. Поцулко О. Гендерна політика Європейського Союзу в Україні. *Українознавчий альманах*. 2012. Вип. 8. С. 278-282. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukralm_2012_8_91
20. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків : Закон України від 08.09.2005 № 2866-IV. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15>
21. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду 1945 р. *База даних «Законодавство України»* / ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010

22. Харитоновна О.В. Ключові засади гендерної політики в кримінальному праві України та основні напрями реформ щодо протидії насильству стосовно жінок та домашньому насильству: науково-практичний посібник. Харків: ТОВ Видавництво «Права людини», 2018. 344 с.
23. Batavia City SCHOOL DISTRICT. URL: www.bataviacsd.org/highschool.cfm
24. Gender Equality in the Union. Luxembourg Publications office of the European Union. 2011, P. 7.
25. Judith Butler *Gender Trouble*, німецькою мовою: *Das Unbehagen der Geschlechter*. Suhrkamp Verlag, Frankfurt, 1991.
26. Life Site News, 09. 09. 2006.
27. Mayer I.S., Paul McHugh. *Sexuality and Gender. The New Atlantis*, Special Report, осінь 2016.

Лесько Н., Парпан У.

Правовые принципы формирования гендерной политики: понятие и современное состояние.

Аннотация. В статье исследуется понятие и современное состояние формирования гендерной политики в Украине. Проанализированы международно-правовые нормы по преодолению гендерной дискриминации. Анализируются основные постулаты формирования «гендерной теории», а также понятие «гендер».

Ключевые слова: гендерная политика, политика в интересах равенства женщин и мужчин, гендерное равенство, домашнее насилие, гендерная дискриминация.

N. Lesko, U. Parpan

Legal framework for forming gender policy: concept and modern status.

Summary. The article deals with the concept and the current state of gender policy formation in Ukraine. The international legal standards concerning the elimination of gender discrimination are analyzed. The main postulates of the formation of the "gender theory", as well as the concept of "gender", are analyzed.

Keywords: gender policy, gender equality policies, gender equality, domestic violence, gender discrimination.

